

« zurück blättern vor »

KAJLA subst. f. (n.), ab 1888; auch *kajle*; ‘Prügel, Schläge’ – ‘lanie, bicie’: 1888 Mucha nr 18, WIECZ *Gdy dał kajlę, szybko zmyka.* ◦ [LBel.] 1910 Trub. nr 24 s.7, WIECZ *Kajle bratem, że o rajju!* – Sw (gw.) sowie SPA 1916. ◦
Var: *kajla* subst. f., 1888 Mucha nr 18, WIECZ – nur Sw; *kajle* subst. n. – SPA 1916. ◦ **Etym:** nhd. *Keile* subst. pl., ‘Prügel, Schläge’, GRI. ◦ **Der:** *kajlować się* v. imp., ‘sich prügeln’, [hapax] 1892 Mucha nr 16 s.2, WIECZ; *kajlować* v. imp., ‘prügeln’, 1899 Mucha nr 30 s.3, WIECZ, zuerst geb. Sw.

« zurück blättern vor »